

Sygn. akt I C 1135/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka R. Niedźwiecka

Protokolant protokola sądowy Agnieszka Neuman

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2016 roku w Białej Podlaskiej na rozprawie

sprawy

z powództwa Y. F.

przeciwko K. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego K. W. na rzecz powoda Y. F. kwotę 32.000,00 (trzydzieści dwa tysiące) złotych z odsetkami od dnia 16 sierpnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku według stopy odsetek ustawowych oraz od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty według stopy odsetek ustawowych za opóźnienie;
2. oddala powództwo co do zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 32.000,00 (trzydzieści dwa tysiące) za okres od dnia 09 sierpnia 2013 roku do dnia 16 sierpnia 2013 roku ;
3. zasądza od pozwanego K. W. na rzecz powoda Y. F. kwotę 4.017,00 (cztery tysiące siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.400,00 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Sygn. akt I C 1135 /13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 października 2013r. (data złożenia w Sądzie) powód Y. F. wskazując jako pozwanego K. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 32.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 01 czerwca 2011r. do dnia zapłaty a nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych, rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność i wydanie wyroku zaocznego w razie zaistnienia przesłanek przewidzianych w art. 339 kpc .Nadto wniósł o dołączenie w celach dowodowych akt 1Ds 139/13/Sp i dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i badań mechanoskopijnych w celu wydania opinii co do wad prawnych samochodu marki A. (...).

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 01 czerwca 2011r. strony zawarły umowę kupna sprzedaży samochodu osobowego marki A. (...)koloru granatowego o numerze (...)wyprodukowanego w 2003r.. Podał, że pozwany zapewniał ,że jest właścicielem samochodu i że samochód jest wolny od wad fizycznych i prawnych . Za samochód powód zapłacił kwotę 32.000,00 zł.. Wskazał ,że w dniu 02 lutego 2013r. podróżując w/w samochodem posiadającym białoruskie numery rejestracyjne (...)(...) z Białorusi do Polski został zatrzymany przez funkcjonariuszy P.Strąży Granicznej na przejściu drogowym w T.pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 306 kk. i że komenda Miejska Policji w B.w sprawie

(...)(...) dopuściła dowód z opinii biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w L. celem wypowiedzenia się czy numer identyfikacyjny przedmiotowego samochodu A. (...) jest oryginalny .P., że z opinii z dnia 18 marca 2013r. wynika , że numer VIN samochodu nie jest oryginalny . Dodał, że prokurator Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej postanowieniem z dnia 10 lipca 2013r. wydanym w sprawie 1Ds.139/13/Sp zwrócił samochód osobie uprawnionej - Towarzystwu (...) za pośrednictwem firmy (...). Podał, że z ustaleń Prokuratury wynika , że w/w samochód został utracony na terenie Niemiec na szkodę A. H., której wypłacono odszkodowanie .Podniesiono , że pismem z dnia 07 sierpnia 2013r. skierowanym do pozwanego powód odstąpił od umowy kupna sprzedaży z powodu wad prawnych i wezwał go do zwrotu zapłaconej kwoty 32.000,00 zł., jednak pozwany nie odpowiedział na powyższe wezwanie .

Pismem z dnia 18 listopada 2013r. powód popierał powództwo a ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew zaprzeczył twierdzeniom pozwanego. Podniósł , że dołączone do odpowiedzi na pozew dokumenty nie zostały poświadczane za zgodność przez odpowiedni organ a dokumenty złożone w języku niemieckim nie zostały przetłumaczone na język polski. Wskazał na okoliczności zawarcia z pozwanym umowy kupna –sprzedaży i okoliczności zatrzymania pojazdu A. (...) i następnie zwrotu go osobie uprawnionej. Podniósł że twierdzenia pozwanego , że zatrzymany mu samochód jest innym pojazdem są gołosłowne i nie zostały poparte żadnymi dowodami .

W odpowiedzi na pozew pozwany K. W. reprezentowany przez fachowego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa jako bezzasadnego , przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność pozwanego i wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego oraz kwoty 17,00 zł. tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że powództwo w całości jest bezzasadne . Zakwestionował by pojazd o którym mowa w pozwie stanowił ten sam pojazd , który był przedmiotem umowy kupna –sprzedaży w dniu 01 czerwca 2011r. i zdaniem pozwanego jest to inny pojazd. W., że powód poza złożeniem umowy kupna –sprzedaży nie przedłożył żadnego innego dowodu świadczącego o tym że był to ten sam samochód . Podkreślono , że pozwany w dniu 29 czerwca 2008r. nabył samochód marki A. (...) o nr identyfikacyjnym (...) i wraz z pojazdem sprzedający przekazał mu kartę pojazdu, list pojazdu –z których wynika nr identyfikacyjny pojazdu. Podniesiono, że pozwany zarejestrował samochód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 10 lipca 2008r.. Wskazano że pojazd był badany pod względem technicznym w (...) w tym pod kątem ewentualnego przerobienia nr VIN wskazując w jaki sposób pracownicy stacji dokonują ustalenia prawidłowości nr VIN i że nie stwierdzono żadnego przerobienia nr VIN . Wskazano, że przerobienie nr VIN dostrzegł funkcjonariusz Straży Granicznej w godzinach nocnych i dlatego skoro fakt przerobienia nr VIN dostrzegł funkcjonariusz Straży Granicznej i to zapewne przy użyciu latarki to z pewnością fakt ten dostrzegli by pracownicy stacji, w której badany był samochód. Wskazano , że pojazd który był odebrany powodowi był innym samochodem niż ten który powód zakupił od pozwanego. Powołano się na zapisy umowy sprzedaży , w którym jest zapis , że kupujący sprawdził oznaczenie numerowe pojazdu i dowodu rejestracyjnego nie wnosząc do nich zastrzeżeń. Wskazano , że powodowi po ponad trzech latach od zakupu pojazdu a po ponad dwóch latach od momentu wniesienia pozwu nie przysługuje prawo powoływania się na wadę prawną. Wskazano nadto , na uzasadnienie postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. (...) z dnia 10 lipca 2013r. a mianowicie , że zatrzymany powodowi pojazd o ostatecznie ustalonym nr VIN (...) został utracony w okresie pomiędzy 01 marca 2012r. a 02 sierpnia 2012r. na terenie Niemiec na szkodę A. H. . Podniesiono , że w tym okresie pojazd , który wcześniej należał do pozwanego nie był w jego dyspozycji od około 1 roku. Wskazano , że nie jest możliwym by samochód, który należał wcześniej do pozwanego posiadał taki sam nr VIN jak samochód zatrzymany tj. nr VIN (...) skoro samochód o tym nr VIN został utracony w 2012r. . Wskazano , że samochód zatrzymany powodowi został skaradzony na szkodę A. H. zaś pozwany nabył samochód od M. B. , który kupił pojazd od firmy (...) . Wskazano , że we wrześniu 2012r. został na terenie Polski zatrzymany samochód o nr rej.(...) , który wcześniej należał do pozwanego a którym kierował K. M. . Wskazano , że skoro pojazd powoda zakupiony od pozwanego został zarejestrowany przed wrześniem 2012r. to oznacza , że jest to inny samochód niż ten który zbył pozwany na rzecz powoda.

Pismem , które wpłynęło do tutejszego Sądu w dniu 13 marca 2015r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie , załączył do niego przetłumaczone na język polski złożone do odpowiedzi na pozew dowody . Wniósł o zabezpieczenie kosztów procesu .

W toku postępowania do sprawy wstąpił po stronie powoda fachowy pełnomocnik .

Do zakończenia postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska z tym, że pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 27 maja 2016r sprecyzował powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 32.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 09 sierpnia 2013r. do dnia 31 grudnia 2015r. i od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych oraz cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia w zakresie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 32.000,00 zł za okres od 01 czerwca 2011r do dnia 08 sierpnia 2013r..Pełnomocnik pozwanego podtrzymywał swoje stanowisko i wniósł dodatkowo o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokość podwójnej wysokości stawki minimalnej .

Postanowieniem z dnia 01 kwietnia 2015r. oddalono wniosek pozwanego w przedmiocie zabezpieczenia kosztów procesu. (k. 80) .

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 29 czerwca 2008r. zawartą we F. O. pozwany K. W. nabył za kwotę 2.220,00 Euro samochód osobowy koloru granatowego marki A. (...) o numerze VIN (...) rok produkcji 2003 i numerze karty pojazdu B. – (...) . Data pierwszej rejestracji w/w pojeździe to dzień 25 marca 2003r..Z dokumentów wynikało ,że samochód ten nabył od osoby o personaliach M. B.,a wcześniej samochód ten miał stanowić własność firmy (...).

Wcześniej ,bo w dacie 04 czerwca 2008r. osoba o personaliach E. Z. na podstawie umowy zawarej w O. nabył od M. Z. za kwotę 550,00 Euro samochód osobowy koloru granatowego marki A. (...) o numerze VIN (...) rok produkcji 2003 i numerze karty pojazdu B. – (...) . Data pierwszej rejestracji w/w pojeździe to dzień 25 marca 2003r..Z dokumentów wynikało ,że samochód ten nabył od osoby o personaliach M. B.,a wcześniej samochód ten miał stanowić własność firmy (...) . Samochód E. Z. zarejestrował w Urzędzie (...) w S. w dnu 06 czerwca 2008r. i nadano mu numer rejestracyjny (...). Następnie samochód ten został zbyty w dniu 08 czerwca 2014r. Z. K. a następnie w dniu 14 czerwca 2014r.Z. K. zbył ten samochód na rzecz G. S.. a ten zarejestrował go w dniu 05 stycznia 2015r. i nadano mu numer rejestracyjny (...). Komenda Powiatowa Policji w T. prowadzi postępowanie przygotowawcze w sprawie przerobienia numeru VIN w samochodzie A. o nr rej (...) w czasie tego postępowania stwierdzono ,że wbity w/w pojeździe nr VIN (...) nie jsest numerem oryginalnym a oryginalny numer to (...).

W dniu 02 lipca 2008r. w (...) “ D. (...) “ w P. dokonano badania technicznego w/w pojeździe , który zakupił K. W. . W dniu 10 lipca 2008r. w/w pojazd został zarejestrowany w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w P. i nadano mu numer rejestracyjny (...).

W dniu 01 czerwca 2011r. pomiędzy pozwanym K. W.(sprzedającym) a powodem Y. F.(kupującym) została zawarta pisemna umowa sprzedaży pojazdu marki A. (...)o numerze identyfikacyjnym VIN (...)i nr rej (...)rok produkcji 2003 r. koloru granatowego . Cena samochodu została ustalona na kwotę 32. 000,00 zł. i została uiszczona w tym samym dniu .§ 1 w/w umowy zawiera oświadczenie sprzedającego, iż pojazd będący przedmiotem sprzedaży stanowi jego własność. §5 w/w umowy zawiera oświadczenie kupującego ,” że znany jest mu stan techniczny pojazdu i z tego tytułu nie będzie on rościł żadnych pretensji do sprzedającego. Kupujący sprawdził także oznaczenie numerowe pojazdu i dowodu rejestracyjnego nie wnosząc żadnych zastrzeżeń “. Transakcja miała miejsce w komisie samochodowym należącym do kolegi pozwanego, powód był wówczas wraz z kolegą. W czasie czynności zakupu nie dokonano sprawdzenia numeru VIN pojazdu na Policji. Pozwany wydał powodowi dwa komplety kluczy , książkę pojazdu , dowód rejestracyjny (...), polisę (...), Kartę pojazdu , potwierdzenie zawarcia polisy OC Po-A nr (...), potwierdzenie zawarcia umowy OC Po-A nr (...). Powód sam sprawdzał numery VIN samochodu A., powodowi nie został wydany

wydruk z (...)A.. W czasie transakcji zakupu powód nie żądał wpisania do umowy numeru silnika, nie sprawdzał czy silnik w tym samochodzie był wymieniany, lusterkiem próbował ustalić numer silnika ale ostatecznie go nie sprawdził, bo niektóre jego cyfry były przykryte rdzą a ponadto miał ograniczony dostęp do tegoż numeru. W czasie transakcji K. W. wykonał zdjęcie nabywcy- powodowi wraz ze sprzedawanym pojazdem, na którym to zdjęciu widać, że tablice rejestracyjne samochodu zostały umieszczone w tzw. ramce z napisem “ (...)M.P.AL. (...)tel. (...)w. (...)“ . W chwili wydania powodowi przez pozwanego pojazdu marki A. (...)o nr rej (...)miał przebieg około 187.000 – 190.000 km .

Pozwany po dokonaniu powodowi sprzedaży w/w pojazdu nie zgłosił w Wydziale Komunikacji faktu jego sprzedaży i nie wnioskował o jego wyrejestrowanie, na dzień 15 sierpnia 2015r. pojazd ten nadal był zarejestrowany na pozwanego .

Po dokonaniu zakupu pojazdu A. (...)o nr rej (...)(...)od K. W. powód udał się nim do swego miejsca zamieszkania na Białorusi . W dniu 09 czerwca 2011r. powód dokonał zarejestrowania samochodu A. (...)rok produkcji 2003 o nr VIN (...), któremu to pojazdowi nadano numer rejestracyjny (...)5 i wydano białoruski dowód rejestracyjny o serii i numerze (...). W czasie tych czynności powód zdał polskie tablice rejestracyjne.

Powód kilkakrotnie od dnia zakupu od pozwanego samochodu A. (...) przyjeżdżał nim do Polski, jeździł nim także na Litwę między innymi do W. czy K. .Najczęściej przekraczał granicę na przejściu granicznym w B. Polska- Litwa. Powód zawiadomił T. I. w którym dotychczas ubezpieczony był w zakresie OC samochód A. (...) o nr rej (...) o tym, że nabył w/w samochód i że zarejestrował go na Białorusi .

W dniu 02 lutego 2013 r. około godziny 23.50 na przejściu drogowym Polska – Białoruś w T. zatrzymano samochód osobowy marki A. (...)koloru granatowego o nr rej. (...)rok produkcji 2003 o nr (...)wraz z kluczykiem i białoruskim dowodem rejestracyjnym o serii i numerze nr (...)i umową ubezpieczenia pojazdu nr (...). Pojazdem tym jechał powód Y. F.. W związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z art. 306 kk - z uwagi na podejrzenie przerobienia pola numerowego VIN zatrzymano Y. F.o godzinie 01.20 dnia 03 lutego 2013r. a zwolniono go w dniu 03 lutego 2013r. o godzinie 9.10 . W dniu 03 lutego 2013r. dokonano oględzin zatrzymanego samochodu i sprawdzono pole numerowe. Stan licznka pojazdu wynosił 211.062 km .Tego samego dnia powód został przesłuchany w Komisariacie Policji w T.w charakterze świadka. Z dokumentacji fotograficznej poczynionej w czasie oględzin wynika, że tablice rejestracyjne zatrzymanego samochodu umieszczone były w tzw. ramach z napisem “ (...)M.P.AL. (...)tel. (...)w. (...)

Postanowieniem Prokuratora Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 06 lutego 2013r. w sprawie 1Ds 139/13/Sp wszczęto śledztwo w sprawie podrobienia numerów VIN w samochodzie zatrzymanym powodowi, prowadzenie śledztwa powierzono Komendzie Miejskiej Policji w B. .

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2013 r. Komendy Miejskiej Policji w B. w sprawie(...) uznano za dowody rzeczowe :samochód osobowy marki A. (...) koloru granatowego o nr rej. (...) rok produkcji 2003 o nr VIN (...) wraz z kluczykiem, białoruski dowód rejestracyjny o nr OMA (...) i polisę ubezpieczenia pojazdu OC nr (...).

W toku postępowania przygotowawczego w sprawie 1 Ds 139/13/Sp dopuszczono dowód z opinii Komendy Wojewódzkiej Policji w L. Laboratorium Kryminalistycznego . W wyniku poddania przedmiotowego pojazdu trawieniu chemicznemu i badaniu wizualno- optycznemu ustalono, iż oznaczenie identyfikacyjne VIN wybite na nadwoziu samochodu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...)5 jest nieoryginalne i stwierdzono, że pierwotny numer identyfikacyjny pojazdu to najprawdopodobniej był treści (...) (lub 7) (...) (lub 7) .

W toku postępowania przygotowawczego w sprawie 1Ds 139/13/Sp ustalono, że na terenie Niemiec w dniu 24 lipca 2008r. skradziono pojazd A. (...) o numerze identyfikacyjnym VIN (...) i numer silnika (...) na szkodę A. H. , której Towarzystwo (...) wypłaciło odszkodowanie .

Postanowieniem wydanym w dniu 26 czerwca 2013r. przez K. w B. w sprawie (...) zatwierdzonym przez Prokuratora Rejonowego z Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej w sprawie 1 Ds 139/13/Sp w dniu 27 czerwca 2013r. umorzono na podstawie art. 322 pkp śledztwo w sprawie ujawnionego w dniu 02 lutego 2013r. na drogowym przejściu granicznym w T. , woj. (...) przerobienia znaku identyfikacyjnego – numeru VIN samochodu marki A. (...). o nr

rej (...) -5 tj. o czyn z art. 306 kk wobec niewykrycia sprawcy a także ujawnionego w dniu 02 lutego 2013r. na drogowym przejściu granicznym w T., woj. (...) zaistniałego w dniu 01 czerwca 2011r. w P. nabycia przez obywatela Republiki Białoruś Y. F. samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) -5 wartości około 25.000,00 zł. utraconego na terenie Niemiec tj. o czyn z art. 291 §1 kk – na podstawie art. 17 §1 1 pkt.2 kpk wobec braku znamion czynu zabronionego. W uzasadnieniu tegoż postanowienia wskazano, że w toku czynności procesowych ustalono, że numer VIN samochodu A. (...) o nr rej. (...) -5 zatrzymanego w dniu 02 lutego 2013r. na drogowym przejściu granicznym w T., woj. (...) został przerobiony i w wyniku przeprowadzonych badań odczytano, że nosił on numer (...). i odczytano numer silnika (...). Nadto wskazano, że samochód A. (...) o numerze VIN (...) został utracony na terenie Niemiec w dniu 24 lipca 2008r. i jego właścicielem jest A. H. . Postanowieniem Prokuratora Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie 1Ds 139/13/Sp z dnia 10 lipca 2013 r. postanowiono zwrócić samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) o nr VIN (...) i oryginalnym numerze VIN (...) wraz z kluczykiem uprawnionemu Towarzystwu (...) zaś białoruski dowód rejestracyjny o nr OMA (...) wraz z tablicami rejestracyjnymi zwrócić właściwemu organowi Republiki Białoruś a polisę ubezpieczenia pojazdu OC nr (...). zwrócić Y. F. . Odpis powyższego postanowienia doręczono powodowi w dniu 02 sierpnia 2013r. . W uzasadnieniu powyższego postanowienia wskazał prokurator, że numer VIN (...) został przerobiony a w wyniku badań odczytano oryginalny numer pojazdu VIN (...) i numer silnika (...) nadto ustalono, że pojazd A. o takich oznaczeniach zistał utracony na terenie Niemiec w dniu 24 lipca 2008r. na szkodę A. H. . Odpis powyższego postanowienia doręczono powodowi w dniu 02 sierpnia 2013r. .

Z ustaleń poczynionych przez Sąd opartych na analizie akt sprawy 1 Ds 139/13/Sp wynika, że samochód A. (...) koloru granatowego o numerze VIN (...) został skradziony na terenie B. w okresie 19-20 maja 2008r. (a nie w dniu 24 lipca 2008r. jak przyjął prokurator) i że stanowił on własność K. B. (a nie A. H. jak przyjął prokurator) i posiadał numer rejestracyjny B- (...) i że w dniu 07 lipca 2008r. Towarzystwo (...) wypłaciło mu odszkodowanie w kwocie 14.900,00 Euro a następnie w dniu 24 lipca 2008r. samochód ten zgłoszono jako skradziony sprawę zarejestrowano za numerem (...) - (...) - (...) – vide k. 39,52-54 59-60, 82,84-87 akt 1 Ds 139/13/Sp. Samochód A. (...) o nr VIN (...) (który miał kupić pozwany a następnie powód) nadal jest zarejestrowany na terenie Niemiec (k. 40 i 54 akt 1 Ds 139/13/Sp).

Powód Y. F. po otrzymaniu z Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej postanowienia z dnia 10 lipca 2013 r. w przedmiocie dowodów rzeczowych pismem z dnia 07 sierpnia 2013r. skierowanym do K. W. a nadanym listem poleconym w tym samym dniu odstąpił od umowy kupa sprzedaży samochodu z powodu wad prawnych i wezwał go do zapłaty kwoty 32.000,00 zł. w terminie 7 dni wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 czerwca 2011r. do dnia zapłaty. W wezwaniu wskazał, że sprzedany mu samochód posiadał wadę prawną gdyż został skradziony w dniu 24 lipca 2008r. na terenie Niemiec na szkodę A. H. Powyższe wezwanie doręczono K. W. w dniu 09 sierpnia 2013r. , co pokwitował własnoręcznym podpisem .

Postanowieniem Prokuratora Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie 1Ds 139/13/Sp z dnia 30 października 2013r. sprostowano omyłkę pisarską w treści postanowienia z 10 lipca 2013 r. w przedmiocie dowodów rzeczowych w sprawie 1Ds 139/13/Sp w ten sposób, że w jego uzasadnieniu w akapicie drugim wykreślono słowa “ jako utracony w okresie pomiędzy 1 marca 2012 roku a 2 sierpnia 2012 roku na terenie Niemiec “.

W dniu 15 marca 2015r. do Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej wpłynęło zawiadomienie K. W. o możliwości popełnienia przestępstwa z art.286 kk przez Y. F. . Sprawę zarejestrowano za numerem 2 Ds 361/15/D. Po przeprowadzeniu licznych czynności wyjaśniających Postanowieniem z dnia 15 września 2015r. umorzono dochodzenie w sprawie zaistniałego w dniu 22 października 2013r. w B. woj. (...) usłowania doprowadzenia K. W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 32.000,00 zł. przez skierowanie pozwu do Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej przez nabywcę zakuponego od wymienionego w dniu 01 czerwca 2011r. samochodu marki A. (...) rok produkcji 2003 o zwrot równowartości tej kwoty stanowiącej zapłatę za ten pojazd , który okazał się mieć wady prawne w postaci przerobionego numeru VIN , co skutkowało mającym mieć miejsce w dniu 02 lutego 2002 roku (przepisane zgodnie z treścią postanowienia) odebraniem tego samochodu jego właścicielowi przez Funkcjonariuszy Straży Granicznej w T. – tj. o czyn z art.13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego –art. 17 §1 pkt2 kpk. K. W. nie zaskarżył w/w postanowienia.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o : umowę kupna-sprzedaży z dnia 01 czerwca 2011r.- k. 6, kserokopię wezwania do zapłaty wraz z odstąpieniem od umowy – k. 16, umowy kupna –sprzedaży z dnia 29.06.2008r. wraz dokumentami niemieckimi dołączonymi do w/w umowy sprzedaży i dokumentami dotyczącymi rejestracji samochodu w Polsce – k. 28-33 i k. 64-67, książkę pojazdu, dowód rejestracyjny (...), Polisé (...), Kartę pojazdu , potwierdzenie zawarcia polisy OC Po-A nr (...), potwierdzenie zawarcia umowy OC Po-A nr (...) (złożone przez powoda) - k. 99 , informację ze Starostwa Powiatowego w C. Wydział Komunikacji wraz z kserokopiami dokumentacji dotyczącej samochodu A. (...) o nr rej (...) –k.114-124, , informację ze Starostwa Powiatowego w S. Wydział Komunikacji wraz z kserokopiami dokumentacji dotyczącej samochodu A. (...) o nr rej (...) –k.145-158, informację o doręczeniu wezwania do zapłaty z odstąpieniem od umowy pozwanemu – k.224-225 oraz w oparciu o dowody zgromadzone w aktach Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej 1Ds 139/13/Sp - k. 1-2v, 4-7, 8-12, 14-016, 18-33,37-39, 44-45, 48-51, 52-54, 59-60, 63-64, 65-66, 79,82, 83, 84-87 oraz postanowienie o sprostowaniu omyłki pisarskiej z dnia 30 października 2013r. a także w oparciu o dowody zgromadzone w sprawie 2Ds 361/15/D - na kartach 1-2, 4-10, 35-36v, 41, 43-46, 48-49, 52-59, 63-65, 68,72, 76-77, 79-82 i 86 a także w oparciu o zeznania powoda Y. F. złożone w trybie art. 299 kpc – k. 195-197, 216v-218 w zw. z k. 82-83v, 85-85v i częściowo zeznania pozwanego K. W. złożone w trybie art. 299 kpc – k.1975-198v , 218-219v w zw. z k. 83v -85.

Na wstępie wskazać należy, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze dokumenty zaproponowane przez powoda, a także dokumentację zgromadzoną w postępowaniu przygotowawczym nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Białej Podlaskiej w sprawie 1 Ds 139/13/Sp i w sprawie 2Ds 361/15/D oraz przesłuchanie powoda i pozwanego a także dowody zgromadzone przez Sąd w niniejszej sprawie . W ocenie Sądu brak jest podstaw do tego by zdyskredytować dowody nieosobowe w tym zgromadzone w dołączonych aktach postępowań przygotowawczych .

W. jak wskazano w części dotyczącej ustalenia stanu faktycznego samochód o nr VIN (...) został skradziony na terenie B. w okresie 19-20 maja 2008r. (a nie w dniu 24 lipca 2008r. jak przyjął prokurator) i że stanowił on własność K. B. (a nie A. H. jak przyjął prokurator) i posiadał numer rejestracyjny B- (...) i że w dniu 07 lipca 2008r. Towarzystwo (...) wypłaciło mu odszkodowanie w kwocie 14.900,00 Euro a następnie w dniu 24 lipca 2008r. samochód ten zgłoszono jako skradziony sprawę zarejestrowano za numerem (...) - (...) - (...) to okoliczność ta zdaniem Sądu nie zmienia faktu, że powód nabył od pozwanego samochód z przerobionym numerem VIN a więc mającym wadę prawną , bo jego prawdziwy numer VIN to (...) nie (...), a samochód o takim numerze VIN był przedmiotem umowy z dnia 01 czerwca 2011r..

Odnośnie opinii z zakresu badań mechanoskopijnych HE.M- (...) wywołanej w sprawie 1Ds 139/13/Sp podkreślić należy, że biegły wskazał, że numer VIN (...) pojazdu A. (...) zatrzymanego w dniu 02 lutego 2013r. powodowi nie był oryginalny .

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda i pozwanego w części w której są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym i w części w której korelują one ze zgromadzonym w sprawie nieosobowym materiałem dowodowym.

Nie są wiarygodne zdaniem sądu zeznania pozwanego w części w której wskazuje , że wydał powodowi wydruk z Autoryzowanego Salonu (...) dotyczący sprawdzenia nabytego przez niego samochodu A. (...) , który następnie zbył powodowi . Podnieść należy, że okoliczności tej zaprzeczył powód , który to złożył do akt sprawy dokumenty otrzymane od pozwanego przy dokonaniu transakcji kupna samochodu (k. 99) nadto analiza akt postępowania 1 Ds139/13/Sp do których to powód faksem nadesłał dokumenty otrzymane od pozwanego przy zakupie pojazdu wykluczają , że taki wydruk pozwany K. W. wydał powodowi. Gdyby rzeczywiście pozwany otrzymał taki wydruk z (...) A. dołączył by go do sprawy a przynajmniej jego kopię pobraną z (...) w którym miał dokonać badania samochodu po jego zakupie . Nie są także wiarygodne zeznania pozwanego w których twierdzi że samochód , który został zatrzymany powodowi na granicy to nie jest ten sam samochód , który sprzedał mu w dniu 01 czerwca 2011r.. W tym zakresie pozwany tej okoliczności nie udowodnił zgodnie z dyspozycją art. 6 kc zaś dowody zgromadzone w sprawie przeczą twierdzeniom pozwanego .

Wskazać należy na okoliczności wynikające z zeznań pozwanego dotyczące okoliczności w jakich on miał nabyć samochód A. (...) o numerze VIN (...). Wskazał w ostatnim zeznaniu, że po samochód pojechał wraz z handlarzami do Niemiec i tam podpisał umowę zaś za samochód w Niemczech płacił handlarz, którego personaliów jak twierdzi nie pamięta i dopiero w Polsce pod W. otrzymał po zapłaceniu handlarzowi kwoty 40.000,00 zł. – bo tyle był wart ten samochód według pozwanego – wszystkie dokumenty.

Nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia pozwanego zawarte w pismach procesowych w których wskazuje, że powód miał dokonać sprzedaży samochodu A., który nabył od K. W. K. M.. Wskazać należy po pierwsze, że jak wynika z dowodów zgromadzonych w sprawie, że pozwany tej okoliczności nie udowodnił a nadto jak wskazano wyżej na terenie Niemiec doszło do sprzedaży kilku pojazdów A. (...) dla których miał być przyporządkowany numer VIN (...) w tym dla R. M. a nie jak twierdził pozwany dla K. M. - vide k. 76-77, 79-82 akt 2 Ds 361-15/D. R. M. zaprzeczył aby samochód który mu zabezpieczono na terenie Słowenii miał kiedykolwiek numer rejestracyjny (...), wskazał, że nabył samochód A. (...) o nr VIN (...) nabył w 2007 r. na terenie Niemiec i do czasu zatrzymania go na terenie Słowenii go użytkował, kedy to okazało się, że samochód ten ma przerobiony nr VIN a prawidłowy numer VIN to (...). Nie można tracić w tym miejscu z pola widzenia okoliczności, że pozwany nie zgłosił faktu sprzedaży w Wydziale Komunikacji i samochód o numerze rejestracyjnym (...) nadal był zarejestrowany na terenie Polski – vide k. 72 akt 2 Ds 361-15/D.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sprecyzowane na rozprawie w dniu 27 maja 2016r. żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie aczkolwiek nie w całości, bowiem nie zasługuje na uwzględnienie w całości w zakresie żądania odsetek o czym w dalszej części uzasadnienia.

W przedmiotowej sprawie wątpliwości nie budzi wysokość roszczenia żądanego przez powoda, bowiem w dniu 01 czerwca 2011r. uiszczył on na rzecz pozwanego kwotę 32.000,00 zł. w związku z zakupem samochodu A. (...) nr rej (...) o numerze (...). Poza sporem w zasadzie pozostawały również okoliczności faktyczne sprawy. Spór dotyczył kwestii prawnych związanych z odpowiedzialnością pozwanego z tytułu rękojmi za wady prawne pojazdu sprzedanego powodowi.

Stosownie do treści art.535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Dyspozycja art. 556 §1 kc w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 23 sierpnia 1996 r.o zmianie ustawy - Kodeks cywilny (Dz.u 1996.114.542) stanowi, że sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (rękojmią za wady fizyczne). §2 w/w przepisu stanowi natomiast, że sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej; w razie sprzedaży praw sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie praw (rękojmią za wady prawne).

Jak wynika z dowodów zgromadzonych w sprawie 1Ds 139/13 /Sp - w tym z opinii numer HE.M- (...) i postanowienia z dnia 10 lipca 2013r., którego uzasadnienie zostało sprostowane postanowieniem z dnia 30 października 2013r. powód wykazał, iż zakupiony od pozwanego pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 66 i o numerze VIN (...) miał przerobione numery identyfikacyjne a prawidłowy numer w/w pojeździe to numer VIN (...), a samochód A. (...) o tym numerze jak wskazano wyżej został skradziony na terenie B. w okresie 19-20 maja 2008r. (a nie w dniu 24 lipca 2008r. jak przyjął prokurator) i że stanowił on własność K. B. (a nie A. H. jak przyjął prokurator) i posiadał numer rejestracyjny B- (...) i że w dniu 07 lipca 2008r. Towarzystwo (...) wypłaciło mu odszkodowanie w kwocie 14.900,00 Euro i w tej dacie stało się ono właścicielem w/w pojazdu a następnie w dniu 24 lipca 2008r. samochód ten zgłoszono jako skradziony sprawę zarejestrowano za numerem (...)- (...)- (...).

Jak wynika z postanowienia wydanego przez Prokuratora Rejonowego Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej z dnia 10 lipca 2013r. tytuł własności do pojazdu posiada obecnie Towarzystwo (...) – od 07 lipca 2008r. , które to wypłaciło odszkodowanie poszkodowanemu – k. 86 akt 1Ds 139/13/Sp. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż stosownie do treści art. 169 kc w przypadku nabycia rzeczy uprzednio skradzionej właścicielowi, nabywca działający w dobrej wierze może uzyskać jej własność dopiero z upływem trzyletniego terminu od chwili jej skradzenia. Wobec powyższego należało uznać, iż w dacie zawarcia umowy sprzedaży między powodem a pozwanym pozwany K. W. nie spełniał przesłanek określonych w art. 169 §2 kc , a zatem nie był właścicielem zbywanego pojazdu. Skoro pozwany zbył powodowi pojazd stanowiący własność osoby trzeciej- Towarzystwa (...) należało przyjąć, iż samochód ten jest obciążony wadą prawną. W razie ujawnienia się wady przedmiotu sprzedanego, sprzedawca staje się odpowiedzialny wobec kupującego za istnienie wady. W literaturze prezentowany jest pogląd, iż ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy ma charakter absolutny tzn. sprzedawca nie może się z niej zwolnić, obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakkolwiek winę, a nawet czy w ogóle wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedawana rzecz jest wadliwa. Brak wiedzy, choćby nawet elementarnej, czy nawet podejrzeń w żaden sposób nie wpływają na wyłączenie odpowiedzialności czy nawet jej ograniczenie (tak komentarz Z. G. do art. 556 kc LEX 2014). Sprzedawca – pozwany może zwolnić się z odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli wykaże ,że kupujący- powód wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy kupna – sprzedaży pojazdu czyli w dniu 01 czerwca 2011r.- art. 557§1 kc. W niniejszej sytuacji pozwany takiej okoliczności nie wykazał a to właśnie na nim zgodnie z dyspozycją art. 6 kc ciążył ten obowiązek.

Zgodnie z dyspozycją art. 560 kc (w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 23 sierpnia 1996 r.o zmianie ustawy - Kodeks cywilny (Dz.u 1996.114.542)) jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może od umowy odstąpić albo żądać obniżenia ceny. Jednakże kupujący nie może od umowy odstąpić, jeżeli sprzedawca niezwłocznie wymieni rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie wady usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona przez sprzedawcę lub naprawiana, chyba że wady są nieistotne. Jeżeli kupujący odstępuje od umowy z powodu wady rzeczy sprzedanej, strony powinny sobie nawzajem zwrócić otrzymane świadczenia według przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej.

Uprawnienie do odstąpienia od umowy to prawo kupującego do jednostronnego doprowadzenia mocą tylko swojego oświadczenia woli do ustania umowy sprzedaży. W konsekwencji uważa się je za złożone z chwilą, w której doszło ono do adresata w taki sposób, że mógł zapoznać się z jego treścią – art. 61 kc. Złożenie oświadczenia niweczy skutki zawarcia umowy i oznacza powrót do stanu jaki istniał przed jej zawarciem. Odstąpienie od umowy wymaga zatem złożenia oświadczenia woli, do którego ma zastosowanie art. 60 kc , stanowiący, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny. W niniejszej sprawie jak wyżej wskazano powód takie oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożył pozwanemu w dniu 09 sierpnia 2013r.- w tej dacie K. W. podpisał odbiór wysłanego do pozwanego wezwania do zapłaty wraz z odstąpieniem od umowy listem poleconym numer (00) (...) vide informacja Poczty Polskiej – k. 225) . Wprawdzie w wezwaniu tym powód wskazał, że samochód skradziono na szkodę A. H. w dniu 24 lipca 2008r. – co było przytoczeniem części uzasadnienia postanowienia z dnia 10 lipca 2013r. , które mu doręczono w dniu 02 sierpnia 2013r. doręczanego mu przez Prokuraturę Rejonową w B. P. to jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd na podstawie dowodów z akt 1 Ds 139/13/Sp to samochód o numerze VIN (...) w dacie jego kradzieży, która miała miejsce w B. w dniach 19-20 maja 2008r. należał do K. B., któremu co przypomnieć należy towarzystwo (...) w dniu 07 lipca 2008r. wypłaciło odszkodowanie i tym samym stało się właścicielem tego auta i dopiero w dniu 24 lipca 2008r. zgłoszono odpowiednim służbom fakt kradzieży (vide k. 82, 84-87 akt 1 Ds 139/13/Sp) .

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie pozwala na przyjęcie, iż powód złożył skutecznie oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży wraz z wezwaniem do zapłaty .

Podnoszona przez pełnomocnika pozwanego na ostatniej rozprawie w dniu 27 maja 2016r, okoliczność ,że powód nie sporządził sam wezwania z dnia 07 sierpnia 2013r. i że zostało ono sporządzone przez inną osobę nie może stać się w niniejszej sprawie, bowiem jak wskazał sam pełnomocnik pozwanego nie kwestionuje on okoliczności ,że to

właśnie powód podpisał to oświadczenie woli zawarte w tym wezwaniu a więc stanowi ono jego oświadczenie woli . Dołączone do pozwu wezwanie do zapłaty z odstąpieniem od umowy kupna sprzedaży samochodu z powodu wad prawnych datowane na dzień 07 sierpnia 2013r. świadczy o tym ,że wolą powoda było zniwelowanie skutków umowy sprzedaży z dnia 01 czerwca 2011r. i powrót do stanu sprzed jej zawarcia tj. zwrócenie przez sprzedawcę całej kwoty jaką otrzymał w związku z tą transakcją. W oparciu o treść tego pisma w sposób jednoznaczny można ustalić z jakich to uprawnień w związku z zaistniałą wadą pojazdu korzysta powód. Czynności podejmowane przez powoda od chwili powzięcia wiadomości o wadzie pojazdu świadczą w sposób dostateczny o jego woli wywołania skutku prawnego w postaci unieczwienienia umowy sprzedaży.

W ocenie sądu zachowanie powoda kiedy to po doręczeniu mu w dniu 02 sierpnia 2013r. postanowienia Prokuratora Rejonowego z dnia 10 lipca 2013r. w sprawie 1Ds 139/13/Sp mocą którego zwrcono uprawnionemu zatrzymany powodowi w dniu 02 lutego 2013r. samochód i w ciągu niecałego tygodnia od otrzymania postanowienia Prokuratora wezwał pozwanego do zapłaty i odstąpił od umowy z nim zawartej w dniu 01 czerwca 2011r. w którym to wezwaniu powołuje się na wadę prawną pojazdu i domagał się zwrotu pieniędzy uiszczonych za pojazd, a ostatecznie także i wniesienie pozwu nie miały by miejsca, gdyby nie wola powoda do odstąpienia od umowy. Zatem - zdaniem Sądu - zachowanie powoda w kontekście niniejszej sprawy było na tyle jasne, iż można było przyjąć że jego wolą było odstąpienie od zakupu przedmiotowego pojazdu z powodu jego wady prawnej.

Konsekwencją odstąpienia od umowy jest obowiązek zwrotu przez strony tego, co sobie wzajemnie świadczyły, a zatem powód słusznie domaga się od pozwanego zwrotu ceny zakupu- kwoty 32.000,00 zł . Fakt, że kupujący – powód nie może zwrócić sprzedawcy – pozwanemu samochodowi, który został mu odebrany a następnie wydany przez organ prowadzący postępowanie prokuratorskie właścicielowi nie pozbawia Y. F. roszczenia o zwrot ceny (tak Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 13 października 2000 r., sygn. akt II CKN 288/00, LEX nr 479342, 4 lutego 2011 r., sygn. akt III CSK 144/10, LEX nr 1102863). Jednocześnie należy podkreślić, iż dla zachowania uprawnień za wady prawne nie jest konieczne – jak w przypadku rękojmi za wady fizyczne - dochowanie aktu staranności w postaci zawiadomienia sprzedawcy o wadzie.

Zatem zarzut pozwanego dotyczący utraty uprawnienia z tytułu rękojmi za wady z uwagi na niedochowanie terminu do powiadomienia sprzedawcy o wadzie nie mógł zostać uwzględniony. Na marginesie należy zaznaczyć, iż powód w żaden sposób nie uchybił terminowi przewidzianemu w art. 563 §1 kc co wynika z wezwania do zapłaty z dnia 07 sierpnia 2013r. (k. 16) w powiązaniu z informacją z poczty polskiej z k. 225 , bo niezwłocznie poinformował pozwanego o okoliczności, iż samochód który nabył od pozwanego pochodzi z kradzieży w dniu 24 lipca 2008r. na szkodę A. H. – co wynikało z treści doręzonego mu postanowienia a więc na pięć dni od otrzymania postanowienia Prokuratora Rejonowego z dnia 10 lipca 2013r. w przedmiocie dowodów rzeczowych .

Stosownie do treści art. 576 kc uprawnienia z tytułu rękojmi za wady prawne rzeczy sprzedanej wygasają z upływem roku od chwili, kiedy kupujący dowiedział się o istnieniu wady. Jeżeli kupujący- powód dowiedział się o istnieniu wady prawnej samochodu zakupionego od pozwanego w dniu 02 sierpnia 2013r. kiedy to doręczono mu odpis postanowienia Prokuratora z dnia 10 lipca 2013r. w przedmiocie dowodów rzeczowych to termin ten biegnie od tego dnia.

W niniejszej sprawie kupujący w sposób nie budzący wątpliwości dowiedział się o istnieniu wady prawnej pojazdu w dniu 02 sierpnia 2013r.- kiedy to doręczono mu postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych , a zatem zarówno w dacie wysłania wezwania do zapłaty wraz z odstąpieniem od umowy w dniu 07 sierpnia 2013r. jak i złożenia niniejszego pozwu 30 października 2013 r. nie upłynął jeszcze roczny termin z art. 576 kc.

Mając powyższe wywody na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 32.000,00 zł.z odsetkami od dnia 16 sierpnia 2013r. do dnia 31 grudnia 2015r. według stopy odsetek ustawowych i od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty według stopy odsetek ustawowych za opóźnienie . Jako datę wymagalności odsetek za opóźnienie Sąd uznał datę określoną pozwanemu w wezwaniu do zapłaty z dnia 07 sierpnia 2013 r. , w którym to określono 7-dniowy termin na zapłatę mając na względzie dyspozycję art. 481 kc i 455 kc . Wezwanie do zapłaty z odstąpieniem od

umowy dotarło do pozwanego w dniu 09 sierpnia 2013r. – k. 225 i dlatego też Sąd przyjął, że zapłata winna nastąpić ostatecznie w dniu 16 sierpnia 2013r. dlatego też odsetki od należnej kwoty należą się dopiero od dnia 17 sierpnia 2013r. a nie jak wskazano w pkt. 1 wyroku od dnia 16 sierpnia 2016r.

W tym miejscu Sąd chciałby przyznać się do błędu jaki popełnił omyłkowo w pkt. 1 wyroku bowiem zamiast daty 17 sierpnia 2013r. od której zasądzono odsetki wpisał datę 16 sierpnia 2013r. .

Sąd oddalił powództwo co do zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 32.000,00 zł. mając na względzie zakreślony w wezwaniu z dnia 07 sierpnia 2013r. termin w którym zapłata miała nastąpić. a więc za okres 09 sierpnia 2013r. do dnia 16 sierpnia 2013r. (vide pkt. 2 wyroku).

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 §1 i §3 kpc w zw. z § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). Uwzględniono przy tym, że powód poniósł koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 1.600,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2 400,00 zł. oraz koszty opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.(k.77) .

Sąd przez przeoczenie nie orzekł – nie umorzył postępowania- w zakresie cofniętego na rozprawie w dniu 27 maja 2016r. przez powoda powództwa a mianowicie co do żądania zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 32.000,00 zł za okres 01 czerwca 2011r. do dnia 08 sierpnia 2013r. .

Mając powyższe na uwadze i w oparciu o powołane przepisy orzeczono jak w wyroku.